

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper.

(Established 1841)

Published Every Friday

Vol. 135

JAFFNA, FRIDAY, 17TH OCTOBER, 1975.

No. 41

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

Ordination

The Rev. Sathiarajah S. Thambyrajah was ordained as a Minister of the Methodist Church at the Kaddaively Church on Friday the 10th inst. at a largely attended and solemn service at 5 p.m.

The service was led by the Chairman of the Methodist Conference, the Rev. P. Basil Rajasingam. He was assisted by a number of the Methodist Clergy. The Rev. M. A. Ratnarajah, Chairman of the North Ceylon Synod of the Methodist Church, presented the candidate. The ordination itself was carried out by the Chairman, the Rev. Rajasingam assisted by the Rev. Milton Fernando, Secretary of the Conference and other Methodist Ministers. The Rev. Edwin S. Nodder in an inspiring and challenging sermon gave the charge to the candidate. After the service a largely attended reception took place in the premises of the Kaddaively Church. The Rev. Sathy Thambyrajah is the second son of the Rev. and Mrs. A. C. Thambyrajah of Navajeevanam, Paranthan.

SCM Debate on Women's Ordination

"Women should be ordained as Ministers of the Church" was the subject of a Debate between the SCMs of Vembadi and Chundiculi at the Chundiculi Girls' College on the 9th of October.

Kamini Chelliah of Chundiculi Girls' College led the Proposition, ably supported by Theva Suhanya Sanders and Chrisanthi Thuraiatnam. The Vembadi Team which opposed Women's Ordination was led by Sushila Velupillai. Mallika Balasingham and Dushyanthi Singaratnam were the other members of the Vembadi Team.

Vanithajothy Coomarasamy, the President of the Chundiculi Girls' College SCM, presided. Usha Joshua, the Secretary, proposed a Vote of Thanks to all those who made the Debate lively and interesting.

The Death of Christ Church Vicar

We are sorry to record the death of the Rev. Richard H. R. Hoole (60), Vicar of Christ Church, Jaffna on Wednesday, 15th of October, after a brief illness. As a Vicar, he was greatly loved by his parishioners. His divergent interests and his subdued manners and temperament won for him a large circle of friends. He is a son-in-law of Rev. Canon S. Somasundaram of revered memory.

LETTER FROM AMERICA

September 10 1975
26 Valley Road, Milton, Mass.

Dear friends,

Last week the phone rang and it was Malar Chinniah, calling from Toronto, Canada. Could she, her sister, and the sister's husband come to see us Monday, September 8. Of course they could. I telephoned Rev. Dyalan Niles, and Rev. S. S. Arulampalam and asked them for dinner the night of September 9th. Rani and the 3 children could not manage it. Merrick and his family had arrived. On the Monday, September 8th, my brother and his wife dropped in for supper on their way home to New Jersey from our summer cottage in Maine. So we were a busy house that day. However the "Canadians" arrived at 10 p.m., just as my brother was leaving, with only time enough for introductions. They had traveled 604 miles, starting at 9 a.m.

Tuesday was a bright, sunny day and at 10 a.m. they were off to Boston to sight see. They took a 3-hour tourist bus trip, starting at 11. In the excitement they forgot to eat first, so lunch for them that day was at 3 o'clock. Promptly at 6-30 p.m. "Bobsy" and Dyalan arrived, and much chatter ensued. "Bobsy" had returned from Sri Lanka only 3 days previously.

Diploma in Education

Mr. J. P. Ampalavanar who was following a course of Post graduate studies in Education at the University of Nottingham in England for the last one year has been granted his Diploma in Education. He is back in the Republic of Maldives where he has been a teacher for some years.

The funeral Service was held at Christ Church, Jaffna where the body lay-in-state, on Thursday, the 16th. The Ven. J. J. Gnana-piragasam, Archdeacon of Jaffna officiated at the Service, assisted by Rev. K. S. Jeyasingam of the J. D. C. S. I., the Rev. Sam Alfred of the Christa Seva Ashram, the Rev. E. S. Nodder of the Methodist Church and the Ven. J. R. Navaratnam, Archdeacon Emeritus. The Rev. K. S. Jeyasingam preached the Sermon.

The remains were removed to the St James' Church Burial Grounds for interment. The deceased Vicar leaves behind besides his wife Jeevamany, seven children and a large number of relations and friends to whom his death has meant a very sad parting.

Malar left in July. She had gone first to the Diakonia Conference at Bethel, Bielefeld, West Germany, under the aegis of the World Council of Churches. She spent 3 weeks there and another 3 weeks in England, mainly with Mary Barker. There she saw: Margaret Dore, Margaret Holmes, nee Crane, Dorothy Lee, Barbara Atkins, Edith Ridge. From England Malar traveled to Toronto for a 6 week visit to her sister's family, and her first glimpse of North America. She returns to continue as Secy of Women's Work in the Methodist Church, Sri Lanka, as well as to supervise the Orphanage, Christ Illam.

Malar's sister is Bertha Swarnam Nallanayagam. Paul, her husband, is an accountant who is also studying. They have 3 daughters. Nirmala is a 2nd year undergraduate at the Downtown College of the University of Toronto. She lives at home. Koshala is in grade 12, and Vathsala in Grade 11. They have been in Canada 3 years. They reported that there are thousands of Tamils in Toronto, which seems to be a gathering place for Easterners. Many have arrived from Uganda. The Nallanayagams live in an apartment complex with indoor and outdoor swimming pools and sauna baths, elevators, and all household gadgetry.

Ian started to kindergarten this morning. His parents, brother and grandfather accompanied him to the bus stop. He had visited the school yesterday. There will be 20 in the class. The young teacher has a few helpers in the beginning, while everyone settles down. At the bus stop were children who knew Anna and Maria, so Ian was introduced as their cousin. Autumn chill is in the air, tho' the leaves on the trees do not turn for an other 3-4 weeks.

This is all for this time.

Shalom,

Dorothy Lockwood

A Service of Thanksgiving

for the life of

Grace J. Paul

will be conducted at

The Dutch Reformed Church,
Wellawatte

on 25-10-75 at 5 p.m.

Please accept this invitation.

RANEE S. SATHIANATHAN

JAFFNA COLLEGE

ADMISSIONS - 1976

Apply before 3rd Nov. 1975 on forms available at the Office, for admission to Grades 1 to 6, 10 HNCE) & 11 (Adv. Level).

Scholarships available at Grade 5, 6, 10 & 11.

Vaddukoddai,
10-10-75.

PRINCIPAL

Y. M. C. A. ANNUAL TALENT CONTEST

(Organised by the Y's Men's Club of Jaffna)

Venue:

Peto Memorial Jubilee Hall
(St. John's College)

Date:

Semi-Finals - 1-11-75

Finals - 8-11-75

Details and application forms from
Y. M. C. A.

Entries for

Individual and Group items -
Vocal and Instrumental -
closes on 31-10-75.

IN MEMORIAM

HASTINGS HERBERT LIONEL

Died: 13th October, 1974

In death in life

You are always in our hearts.

Affectionately remembered by
his wife, the two children,
his brother, sisters and
their children.

Trinity College,
Kandy.
13-10-75

IN MEMORIAM

IN EVER LOVING MEMORY
OF

Dr. RICKMAN A. MATHER

Departed his life on 20-10-60

In God's own time our eyes
shall see
The face we love so well
Sometimes, somewhere our hands
shall clasp
And never say farewell.

Affectionately remembered by
his loving wife, children
and loved ones.

உதயதாரகை

UTHAYATHARAKAI

Estd. 1841

கிறிஸ்தவ வார இதழ்.]

[வெள்ளிக்கோறும் வெளிவருவது.]

“நீதி ஜனத்தை உயர்த்தும்; பாவம் எந்தக் குலத்துக்கும் இழிவாம்”

மலர் 135]

17 — 10 — 1975

[இதழ் 41

இல்லறக் கிறிஸ்தவர்களும் திருச்சபையும்

கிறிஸ்தவ குடும்ப வாரமாக இவ்வாரத்தை நமது யாழ். திருமாவட்ட சபைகள் அனுட்டிக்கின்றன. இவ்வாரத்தில், இல்லறக் கிறிஸ்தவர்களுக்குத் திருச்சபையில் உள்ள உடமைகளைப் பற்றிச் சிறப்பாகச் சிந்திக்கவேண்டுமென அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

கிறிஸ்தவ குடும்பங்கள் சேர்ந்தே திருச்சபை. திருச்சபைக்கும் கிறிஸ்தவ குடும்பங்களுக்கும் நெருங்கிய தொடர்புண்டு. ஆகவே, திருச்சபைக்குக் கிறிஸ்தவ குடும்பத்தின் முக்கியத்துவத்தையும், இல்லறக் கிறிஸ்தவர்களுக்குத் திருச்சபையின் உத்தரவாதத்தையும் அறிவுறுத்தவது அவசியம். திருச்சபையும் கிறிஸ்தவ குடும்பங்களும் ஒன்றுக்கொன்று உதவியளித்து, உறுதிப்பட்டு ஆவன செய்தல் வேண்டும்.

நாசரேத்தாரில் முதன் முதலாகத் தொடங்கப்பட்ட கிறிஸ்தவ குடும்பம், எல்லாக் குடும்பங்களுக்கும் முன்மாதிரியாகவும். இவ்வறக் கிறிஸ்தவர்கள் தம் கடமையை உணர்ந்து உற்சாகத்துடன் பணிபுரிய உதவியாகவும் அமைந்தது. இந்த உண்மையை உணரவேண்டும்.

திருச்சபைக்கும் உலகிற்கும் நடந்துவரும் போராட்டத்தில் இல்லறக் கிறிஸ்தவர்கள் கலந்துகொள்ள வேண்டும். உலகம், பொருட்பற்று இயக்கம், சமயப் புறக்கணிப்பு இயக்கம், நவீனப் பற்று இயக்கம் ஆகிய சாதனங்கள் மூலம் தன் ஆதிக்கத்தை நான்கு நாள் பெலப்படுத்திக்கொண்டு வருகிறது. இப்போராட்டத்தில் சபை ஊழியர்மட்டம் தனியாகப் போராடிவிட்டு, இல்லறக் கிறிஸ்தவர்கள் அதில் பற்றற்றவர்களாய், உணர்ச்சியற்றவர்களாய், வெறும் வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டிருப்பவர்களாக நிற்பது தவறு.

இல்லறக் கிறிஸ்தவர்கள் திருச்சபையில் தங்களுக்குரிய இடத்தையும், உயர் நிலையையும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். உலகம் கடவுளுக்கு எதிராகச் செய்துவரும் பெரும் புரட்சிகளை எதிர்த்து, அது எடுத்துள்ள அறைகூவலுக்குப் பதில் கூறுவதும் தம் தலையாய கடமையெனப்பதை உணரவேண்டும். திருச்சபையின் வளர்ச்சிக்கும் வளமைக்கும் தம்மாவியன்றவையே செயற்படவேண்டும். செயல்படும் படி செயல்படவேண்டுவது திருச்சபையின் கடமை.

திருச்சபையின் மூலம் கிறிஸ்து பிரானை உலகில் வாழச் செய்வதும், உலகின் செயல்களிலெல்லாம் அவர் பிரசன்னமாயிக்கச் செய்வதும், உலகம் கிறிஸ்துநாதரின் தெய்வீக வாழ்வில் வாழவும் நிறைவு பெறவும், பாவத்தின் மீது வெற்றி பெறவும் செய்யும் தருபணியை, குருமார் மட்டும் சாதித்துவிட முடியாது. இதில் ஞானஸ்நானத்தின் மூலம் விசுவாசத்தால் கிறிஸ்துவுடன் ஐக்கியமாகி, திடப்படுத்தலால் உறுதியாக்கப்பட்டு, நமது கருணையால் ஊட்டம் அளிக்கப்பட்ட சாதாரண இல்லறக் கிறிஸ்தவர்களின் பங்கு அதிகம் உறுது. இவர்கள் தான் தம்முள் கிறிஸ்துவனைக் கொண்டு பரந்த உலகமெங்கும் செல்லக் கூடியவர்கள்.

இல்லறக் கிறிஸ்தவர்கள் மூலம் திருச்சபை மனிதசமுதாயத்தின் உயிர்நாடியாக விளங்குகிறது. இவர்களே திருச்சபைப் பூயேசுவரை உலகத்திற்குக் காட்டி, அவரை உலகத்திற்கு விளக்கி, உலகிற்கு அவரை அளிக்க வல்லவர்கள் இல்லறக் கிறிஸ்தவர்களே. இயேசு உலகம் வாழச் செய்யக்கூடியவர்களும் இவர்களே.

இந்த உண்மை இன்று உணரப்பட்டு வருகிறது. இல்லறக் கிறிஸ்தவர்கள் பெறுதற்கரிய இப்பெரும் பொறுப்பை, பெரும் பணியை ஏற்று, செயற்பட அவர்களை உருவாக்குவது திருச்சபையின் கடமை. இவர்களை இன்னும் நிலைமைக்கு ஏற்ப, ஆதித் திருச்சபையின் குறித்ததோல்வாய் மறுபடியும் ஆக்கித்தரும் பணியில் திருச்சபை கூடிய கரிசனயெடுத்தல் அவசியம் என்பதை இந்த வலியுறுத்த விரும்புகிறோம்.

குரு அபிஷேகம்

கட்டைவேலி மெதடிஸ்த சபையில் ஊழியர்களுக்கடமை யாற்றி வருபவராகிய அருட்திரு. எஸ். தம்பிரசா அலாகுக்குக் கட்டைவேலி மெதடிஸ்த தேவாலயத்தில் இம்மாதம் 10-ம் திகதி குரு அபிஷேகம் கொடுக்கப்பட்டது.

இக் குருஅபிஷேக ஆராதனை அன்று மாலை 6-00 மணிக்கு அழகாக அலங்கரிக்கப்பட்ட தேவாலயத்தில் கெதடிஸ்த சங்கத் தலைவர் அருட்திரு. P. B. இராஜசிங்கம் அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது. ஆலயத்தின் உட்புறத்திலும் வெளிப்புறத்திலும் பல நூற்றுக்கணக்கான மக்கள் குழந்தைகள், ஆராதனை

யிற் பங்கெடுக்கும் எட்டு ஊழியர் பவனியாக ஆலயமுற்றவிலிருந்து பவிடத்தை நோக்கி நடந்துவர, சபையார் இருமருங்கும் எழுந்து நின்று “அல்லேலூயா கர்த்தையே...” என்ற பாடலிததுது யாகப் பாடினர்.

அருட்திரு. சத்தியராசா தம்பிரசா தன் சாட்சியைப் பவ பத்தியுடன் கூறினர். இவ்வாரா தனையில் பங்கெடுத்த அருட்திரு வானர்கள் P. B. இராஜசிங்கம், D. K. உலிச்சன், சோமா K. பெரேரா, M. A. இரத்தினராசா, E. S. நொடர், சங்கடோ, கருணராஜா, கோவிந்தராஜா ஆகியோர் குருத்துவ அபிஷேகம் செய்து வந்துள்ள கனம் தம்பிரசாவின் தலைமீது தம் கரங்களை

குழந்தைகளின் மனச்சாட்சிக்குப் பயிற்சி

[அருட்திரு. தந்தையசிறந்தே]

குழவினது, யாழ்வினது! ஆனால் அதனினும் குழந்தையின் மழலை மொழி இனது என்றார் திருவள்ளுவர். ஆம். இவ்வுலகில் இனிமை வாக இருக்கத்தக்கபல பொருட்களில் குழந்தையும் ஒன்று. குழந்தை வாழ்வின் நம்பிக்கை. இதனை யாரும் மறுக்க மாட்டார்கள். “சிறுவர்களை என்னிடம் வர விடுங்கள், தடுக்காதீர்கள்” என்றார் நமதாண்டவர்.

மனநிலை:

இத்தகைய குழந்தையின் மனநிலையைச் சற்று ஆராய்வோம்: குழந்தையின் வளர்ச்சி ஆண்டுதோறும் படிப்படியாக மாற்றமடைந்து வருகிறது. இரண்டு வயதிலிருந்து ஏழு வயதுவரை, குழந்தை ஓரிடத்தில் அமைதியாய் இருப்பதில்லை. ஆராய்ச்சியே அதன் முதல் வேலை. கற்பு சக்திக்கும் உண்மைக்கும் வேறுபாடு அறியும் காலமும் அதுவே. இத்தகைய குழந்தைக்கு ஞானசிரியர் பெற்றோரே. “குழந்தையின் முதற்பள்ளி தாயின் மடி. குழந்தைகளின் ஞானசிரியர் பெற்றோர்கள்” என்கிறார் ஒரு பெரியார். ஆம், இது முற்றிலும் உண்மை. இதனைப் பற்பல படிக்கலில் ஆராய்வோம்.

குற்றம்? மன்னிப்பு!

நான்கு ஐந்து வயதுள்ள குழந்தை ஏதோ குற்றம் செய்து விடுகிறது. அதற்குக் குற்றம் என்ன, நன்மை என்ன என்று தெரியாது, ஆனால், தாயின் முகத் தோற்றத்தைக் கொண்டு, தான் ஏதோ தவறு செய்து விட்டதாக உணர்கிறது. உடனே ஓடிவந்து தாயிடம் சமாதானம் செய்து கொள்கிறது. இனி இப்படிச் செய்யமாட்டேன் — மன்னித்து விடுங்கள் என்று தன் மழலில் கூறுகிறது. உடனே, தாய் சமாதானத்தின் சின்னமாகிய அன்பு முத்தம் கொடுக்கிறார்.

இந்த அற்புத செயலின் விந்தை பெரிது! இச்சிறுவர்களின் தெய்வம் பெற்றோர்களே. மன்னிக்கும்போதும், அவர்களைக் குற்றங்களிலிருந்து திருத்தும் போதும், கடவுளின் இரக்கம் மிகுந்த கருணைய உங்கள் வடிவத்தில் குழந்தை காண்கிறது. உங்கள் வழியாகத்தான்

வைத்துச் செபித்து இறைவனின் ஆசியை வேண்டினர்.

இதைத்தொடர்ந்து, திருவிருந்து ஆராதனை நடைபெற்றது. அருட்திரு. E. S. நொடர் அருளுரை வழங்கினார். ஆராதனை முடிந்தபின்னர், அபிஷேகம் பெற்ற கனம் சத்தியராசா போதகருக்குப் பாராட்டுக்கூட்டம் ஆலயமுற்றலில் நடத்தப்பட்டது. யாவருக்கும் சிறுநுண்டி விருந்தளிக்கப்பட்டது.

அருட்திரு. எஸ். தம்பிரசா நவஜீவனத்தில் உள்ள அருட்திரு. A. C. தம்பிரசா தம்பதிகளின் மகனாவார். இவர் இரண்டு ஆண்டுகள் கீழ் மாகாணத்திலுள்ள கோட்டைமுனை மெதடிஸ்த சபையிலும், முன்று ஆண்டுகள் கட்டைவேலி மெதடிஸ்த சபையிலும் திருப்பணி விடை புரிந்துவந்தார். இவர் தென் இந்தியாவிலிருந்து திருமறைமுகம் தபிழ்நாடு இறையியல் கல்லூரி, பங்களுர் ஐக்கிய இறையியல் கல்லூரி, இலங்கை இறையியல் கல்லூரி ஆகிய இடங்களில் தபுது இறையியற் கல்விப்பைக் கற்றுக் கொண்ட இவ்வுரு குறிப்பிடத்தக்கது.

குழந்தை கடவுள் மன்னிப்பை உணர்கிறது. நேராகக் கடவுளிடம் செல்ல அதற்கு வயது போதாது. அதனால் உங்களை நோக்கி ஓடி வருகிறது.

ஒருநாள், அருட்களையின் ‘பட்’ டென்று ஒரு சப்தம் கேட்டது! தாய் ஓடினாள். கதவை மென் எத் தள்ளினாள். கண்டகாட்சி என்ன? ஓர் அழகிய ‘போத்தல்’ பல துண்டுகளாகத் தரையில் சிதறண்டிருந்தது தாயின் முகம் தன்னை அடக்கிக்கொண்டு, அருகில் வெளிநின்ற முகத்துடன் நின்ற தன் ஆறு வயதுச் சிறுவனை நோக்கி, ‘இதை யார் உடைத்தது என்று?’ “நான் இல்லை”

என்றான் சிறுவன் தழுதழுத்த குரலில். தாய்க்கும் மகனுக்கும் மத்தியில் இரு விஷடிகள் மௌனத்தில் கழிந்தன. இருவர் பார்வையும் ஒன்று சேர்ந்தது! “மகன்! அந்த அறைக்குள் நுழைந்து யோசித்து, பின் வந்து பதில் சொல்” என்றான் அன்னை. சிறிது நேரத்தின் பின் தாயின் அறைக் கதவு தட்டப்பட்டது. “அம்மா! இயேசு என் குழந்தை வெளிப்படுத்தச் சொல் கிறார். நான்தான் அப்போத்திலு உடைத்தேன்.....” கண்களில் நீர் மல்கின; வாக்கியம் முடியவில்லை. தாய் தனது சேயைக் கட்டி அணைத்து, “கண்ணை! மன்னித்தேன், இனி இப்படிச் செய்யாதே” என்றாள். இந்த அன்புச் செயல், காட்டப்பட்ட இவ்விருக்கம், ஒருநாள், கடவுள் மனந்திரும்பி வரும் பாவிக்குக் காட்டும் அன்பு நிறை இரக்கமாக மாற்றக்கூடும். பிள்ளையின் முகம் குற்றத்தின் பின் நீங்கள் காட்டும் முகவேறுபாடு, அந்தக் காட்சி, அந்தச் செயல் குழந்தையின் மனதில் பசுமரத்தாணி போல் பதிவிறது.

நன்மை தீமை!

சில தாய்மார் குழந்தையின் முகம் குற்றத்திற்கு அடித்துப் பயமுறுத்திக் கண்டிக்கிறார்கள். இவ்விதம் செய்யும்போது, குழந்தை கடவுளை அரக்கனாகப் பாவித்து விடுகிறது என்பதை அறியுங்கள்! ஆகவே, குழந்தைக்குக் கடவுளின் அன்புள்ள இரக்கத்தை வருவிப்பது உங்கள் திருத்தம் செயலே.

குழந்தை நன்மை தீமை அறியாது; தாயின் அனுமதியின் பேரில் செய்வதெல்லாம் அதற்கு நன்மை — தாய் தடுப்பதெல்லாம் தீமை. தாய் கொன்னதினால் அதுவே நன்மையென்று குழந்தை அதனைச் செய்கிறது. அதற்கு என்ன செய்வது என்று தெரியாத போது உங்களை நோக்குகிறது; உமது கண்களில்தான் நன்மை தீமையை அறிந்து கொள்கிறது. பெற்றோர்கள் குழந்தைக்குத் தெய்வமாகக் காட்சியளிக்கின்றனர்.

குழந்தை ஏதோ தவறு செய்யும் போது, பெரும்பாலும் மன்னித்து விடுவதன் நல்லது; தண்டிப்பது அருமையாக இருக்கட்டும். அன்பிலும் பல பெரிய காரியங்கள் சாதிக்கலாம். குழந்தைக்கும் உங்களுக்குமுள்ள இந்த அன்புத் தொடர்பு கடவுள் மன்னிப்பின் நிழலாக இருக்கவேண்டும். இந்த முக்கியமான நேரங்களில் பொறுமையை இழத்தல் கூடாது. ஏனெனில், குழந்தை தான் செய்வதை மனம் பொருந்திச் செய்வதில்லை.

குழந்தை ஏதோ தவறு செய்யும் போது, தாயின் முகம் மாறுகிறது. தன் குழந்தையின் உடம்புக்கும் முன்போல் அன்பு மிகக் கூடுவதில்லை. அதற்கு ஏதோ கன்கட்களை நோன்றுகின்றன.

(தொடர்க்க 3-ம் பக்கம்)

காமராசர் மறைந்தார் (எஸ். ஜெபநேசன்)

இந்தியாவின் பழத்த அரசியல் குரலாகியும், சுதந்திர போராட்ட வீரரும், மகாத்மா காந்தியின் முக்கிய சேடர்களில் ஒருவருமான குமாரசாமி காமராசர் காந்தி பிறந்த தினமான அக்டோபர் இரண்டாந்திகதி மாறடைப்பினால் காலமானார். இவரது மரணச் செய்தி கேட்டு இந்தியா முழுவதும் கவங்கி நின்றது. இந்தியப் பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தி புது டில்லியிலிருந்து விசேட விமானத்தில் வந்து, மலர்வீசியம் வைத்து கண்ணீர் விட்டு நின்றார் தமிழகத்தின் முதலமைச்சர் மாண்புமிகு மு. கருணாநிதியவர்கள் ஏழு நிமிஷம் அனுஷ்டிக்குமாறு அரசுக்குக் கட்டளை விடுத்தார். காமராசரின் தெருங்கிய நண்பர்கள், கட்சி ஆதரவாளர்களும் பெரும் அதிர்ச்சியடைந்தனர்; அவரது மரணம் இந்தியாவிற்கு ஒரு பெரும் நஷ்டமாகும்.

காந்தியம் கவந்தது

திரு. காமராஜ் அவர்கள் 1903-ம் ஆண்டு தென்னிந்தியாவிலுள்ள விருதுநகர் என்னும் கிராமத்தில் பிறந்தார். ஆறு வயதில் தகப்பனாரை இழந்த காமராசர், பதினொராவது வயதில் தன் பள்ளிப்படிப்புக்கு முற்றிப் புள்ளி வைத்துவிட்டு தன் மாமனாரின் பூட்டைக்கையில் வேலை கமர்ந்தார். காமராசருக்குப் பதினைந்து வயது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கையில்தான் "ஜனியனவாலாபாகர்" என்றழைக்கப்படும் பஞ்சாப் படுகொலை நடந்தது இந்தியாமுழுவதும் தேசியம் கொழுந்துவிட்டு எரியலாயிற்று. காந்தியம் வேருன்றத் தலைப்பட்டது. புடவைக்கையில் வேலை பார்த்த காமராசருக்கும் சுதந்திரதரகம் ஏழுந்துவிட்டது; காந்தியம் அவர் மனதைக் கொள்ளை கொண்டது!! மகாத்மா காந்தியின் அறைகூவலையேற்றுத் தமது 19-வது வயதில் சத்தியாகிரகப் போராட்டத்தில் கலந்துகொண்டார். அன்று தொடக்கம் தென்னிந்தியாவில் இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் முக்கிய தூண்களில் ஒருவராக விளங்கினார் காமராசர்.

சென்னை மாநிலத்தில்

காங்கிரஸ் வாதியாகத் திகழ்ந்த காமராசர் அப்பொழுது சென்னை மாநிலத்தில் மாபெரும் தலைவராக வந்த தீரர் சத்திய முர்த்தியின் கரத்தை வலுப்படுத்தித் துவதற்கு அயராது பாடுபட்டார். 1937-ல் சென்னை மாநிலத்தில் கொடிக்கட்டிப் பற்றத் ஜஸ்டிஸ் கட்சியை காங்கிரஸ் முறாக முழியடித்தது. அரசாங்கத்தைக் கைப்பற்றியது. 1953 தேர்தலில் காங்கிரஸ் போதிய பெரும்பான்மைப்பலம் பெறாது போகவே, காமராசர் மத்திய அரசின் பதவி வகித்த திரு. இராஜாஜியவர்களைச் சென்னை மாநிலத்தின் முதல்வராக வரும்படி வலுத்தார். இரண்டு வருடங்களின் பின் இராஜாஜி பதவியிலிருந்து விலகவே, காமராசர் சென்னை மாநிலத்தின் முதல்வராகப் பதவியேற்றார். அப்பதவியில் அவர் ஒன்பது வருடங்கள் தொடர்ந்து பணிபுரிந்தார். 1963-ம் ஆண்டில் அவர் "காமராஜ் இடத்தை" அமுல்படுத்தித் தானும் பதவியிலிருந்து விலகிக்கொண்டனர். ஆனால் முதல்வர் பதவியிலிருந்து விலகிக்கொண்ட காமராசரை அகில இந்திய காங்கிரஸ் தனது தலைவராகக் கமிழ்ந்தது.

அகில இந்திய காங்கிரஸின் தலைவர்

காமராசர் அகில இந்திய காங்கிரஸின் தலைவராகத் தெரியப்பட்டமை தமிழ் மக்கள் அனைவருக்கும் பேருவகையளித்தது. ஸ்ரீனிவாச ஜயங்காருக்குப் பிறகு காங்கிரஸின் தலைவரான தமிழ் மகன் காமராசரே என்று எல்லோரும் கமிழ்ந்தனர்; இவர் தலைவராகவிருந்த காலத்தில் காங்கிரசுக்கு அனேக சோதனைகள் ஏற்பட்டன. இந்தியப் பிரதமர் ஜவஹர்லால் நேரு 1954-ல் மறைந்தார். புதிய பிரதமர் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுக்கும் பிரச்சினையேற்பட்டது. காமராசர் போட்டிகளைத் தவிர்த்து, கட்சி பிளவுபடாமற் காத்து, திரு. சாஸ்திரியவர்களைப் பிரதமராக்கினார். காமராசரின் புகழ் உச்சக்கட்டத்தை யடைந்தது. 1968-ல் திரு. சாஸ்திரியவர்கள் இறக்க, காமராசர் மீண்டும் போட்டியைத் தவிர்த்து, திருமதி காந்தியைப் பிரதமராகவும், திரு. மொரார்ஜி தேசாயைத் துணைப் பிரதமராகவும், ஆக்கிவிட்டார். ஆனால் காங்கிரஸில் பிளவு ஏற்பட்டு விட்டது என்பதனை 1966-ம் ஆண்டு நியமனங்கள் உலகுக்கு உணர்த்தின.

நலிந்த வருடங்கள்

திரு. காமராசர் சென்னை மாநிலத்திற்கு முதல்வராக இருந்த காலத்திலேயே அங்கு திரு. C. N. அண்ணாதுரை தலைமையில் திராவிடர் முன்னேற்றக் கழகம் மகோன்னத வளர்ச்சி பெற்றது. 1967-ம் ஆண்டில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் காங்கிரசைப் புத்தோல்வியடையச் செய்தது. அகில இந்தியக் காங்கிரஸின் தலைவராக விளங்கிய திரு. காமராசர்கூட விருதுநகர்த் தொகுதியில் ஒரு தி. மு. க. மாணவ தலைவரின் தோற்கடிக்கப்பட்டார். இந்தத் தோல்விக்குப் பிறகு திரு. காமராசர் முற்றும் மாற்றப்பட்டார். தன் பழைய செல்வாக்கின் ஒரு பொழுதும் திரும்பப் பெறமுடியவில்லை. காங்கிரஸ் தலைவர் பதவியையும் இராஜாஜி மாகச் செய்தார். 1969-ம் ஆண்டு நாகர்கோவில் இடைத் தேர்தலிற் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்றார். 1969-ம் ஆண்டு காங்கிரசு இரண்டு கூறுகப் பிரித்த ஜனாதிபதி தேர்தல் ஏற்பட்டது. காமராசர் மரபுவாதிகளைச் சார்ந்து நின்றார். திரு. கிரி வெற்றிபெற்றதுடன், காங்கிரஸ் ஸ்தாபன காங்கிரஸ், இந்திய காங்கிரஸ் என இரண்டாகப் பிரிந்தது. காமராசர் அரசியல் விவ இருந்து ஒதுங்கி, சென்னையில் அமைதியாக வாழ்ந்து வந்தார். அக்டோபர் 8-ந் திகதி இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தார்.

தியாக வாழ்வு

திரு. காமராசரின் பிற்காலம் கைப்பாணதாக விருந்த பொழுதும் அவரின் தியாக மனப்பான்மையைப், எளிய வாழ்வினையும் அவருடைய கொடிய எதிரிகளே ஏற்றுக்கொள்வார். தன் நாட்டுக்குக்காக இறுதிவரை பிரம்சனரிய விரதத்தைக் கடைப்பிடித்தார். "எளிய வாழ்வு உயர்ந்த நினைப்பு" என்பதே அவரெற்பப் பற்றிய பொதுவான கருத்தாகும். இவர் ஆங்கிலத்தில் பாஷையுடைய இல்லாதாராக விருந்தபொழுதும் பெரும் சபை தலைவராக யெல்லாம் வழி நடத்தி வந்தார். இதற்கு மறைந்த பிரதமர் நேரு அவர்கள்,

"A notable example of a new type of leader grown from the people, and outside the caste of English knowing persons who had earlier provided leadership" என்று குறிப்பிட்டார்.

தேரு அவர்கள் இவர் மீது வைத்திருந்த அன்பும் அபிமானமும் அதிகம். சென்னை மாநிலத்தில் சுதந்திரப்போராட்டம் நடாத்திப் பெற்ற பொழுது காமராசர் பல முறை சிறைவாசம் அனுபவித்தார். இவர் எல்லாமாக 3000 நாட்கள் சிறையில் இருந்துள்ளார். துரைத்தனத்தின் நீண்ட கால நடவடிக்கையையும் அனுவசிய தாமதங்களையும் முறாக வெறுத்தார் உடனடியாக எதனையும் செய்துவிட விரும்பினார். ஒரு முறை இராமநாதபுரத்தில் வெள்ள நிவாரண வேலைக்குச் சென்ற காமராசர், தாமாகவே அவர்களின் தேவைகளை மதிப்பிட்டு, அங்கிருந்த கச்சேரியிலேயே பணத்தையெடுத்து ஒவ்வொருவருக்கும் ரூபாய் 50-வழங்கிவிட்டது தருமபினார். இத்தருமத்தமிழ்தாட்டின கவர்னர் திரு. ஷா அவர்கள் இவரைப் பற்றி, "Able and intelligent in every sense of the word" என்று குறிப்பிட்டார். இவருடைய ஆழ்ந்த புகத்தறியும் அரசியல் குணமும், நேருவிறதப் பிண இந்தியாவும் காங்கிரசும் பிளவுபடாமற் காப்பாற்றின. அவரது திறமையினால் சென்னைமாநிலம் ஒன்பது வருடகாலம் நல்லாட்சி பெற்றது. பிற்காலத்தில் அவர் புகழ் மங்கினாலும் அவரின் தியாகத்தை இந்தியாவும் தமிழ்நாடும் ஒரு பொழுதும் மறக்கமாட்டார்.

சமீபகாலத்தில் தென்னிந்தியாவின் மாபெரும் தலைவர்கள் பலர் மறைந்தனர். திரு. C. N. அண்ணாதுரை, திரு. இராஜாஜி, டாக்டர் இரா தரகி ருஷ்ணன், இராமசாமிப் பெரியார் ஆகியோர் வெகு குறுகிய காலத்திற்குள் போய்விட்டனர். இந்த மாதம் இன்னுமொரு பெருந்தலைவர் திரைக்கு அப்பாற் சென்று விட்டனர்.

பாஸர் பகுதி

சிறுவர்கள்தான் ஆனால் சிறந்தவர்கள்!

"சத்திய தூதன்"

அமெரிக்கா நாட்டிலுள்ள யேல் என்னும் கலாசாலையில் ஒரு சிறுவன் படித்து வந்தான். மிஷ்னெரி ஊழியத்தைப்பற்றியே எப்போதும் பேசி அதனுக்காகவே தன் ஜீவியத்தைச் செலவிட அவன் ஆவலுள்ளவனாக இருந்த படியால், அக்கலாசாலை அதிகாரிகள், அவனைக் கலாசாலையிலிருந்து அனுப்பிவிட்டார்கள். அச்சிறுவனே பிற்காலத்தில், இந்தியாவுக்கு மிஷ்னெரியாக வந்து, அருமபாடுபட்டு உழைத்த டேவிட் பிளாநர்ட் என்னும் மிஷ்னெரி.

இவர் மரித்தபின் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்ட இவரது நாட்டுறப்புப் புத்தகமானது, அங்கிலாந்து தேசத்திலுள்ளவரும், பழஞ் சப்பாத்துக்களைப் புதுப்பித்து விற்கும் இலிவான தொழிலைச் செய்து வந்தவருமான ஒரு வாலிபன் கையில் அகப்பட்டது. இந்தியாவில் வங்காள நாட்டுக்கு மிஷ்னெரியாக வந்து, கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவுக்காக எரிந்து பிரகாசித்த விளக்கைப் போன்று விளங்கிய வில்லியம் கேரி என்பவரே அவர். அவருடைய மிஷ்னெரி ஊழியத்தால் உண்டான படை உலகம் அளவிட முடியாததென்றே கூறலாம்.

ஒரு கலாசாலையிலுள்ள மூன்று மாணுக்கர்கள், தனிமையான ஒரு இடத்தில் கடி ஜெபஞ் செய்து வந்தார்கள். அவர்களில் ஒருவன், "நாம் உறுதியாக இருந்தால் எதையும் செய்து முடிக்கக்கூடியவர்களாவோம்" என்று கூறிவருவான். அந்த ஜெபக் கூட்டத்தின் பயனாகத்தான் அதோனிராம் ஜட்சன் எனும் பெயர் பெற்ற மிஷ்னெரி பர்மாவுக்குப்போய் முழு வேதப் புத்தகத்தையும் பர்மிய பாஷையில் மொழிபெயர்த்தார்.

ஸ்காட்லாந்து தேசத்திலுள்ள தேவ ஊழியக்காரன் ஒரு நாள், "ஆண்டவரே இந்த நாள் ஆராதனையில் யாராவது ஒரு ஆத்தாமா இரட்சிக்கப்படவேண்டும்" என்று ஊக்கமாய் ஜெபம் பண்ணினார். ஒருவன் இரட்சிக்கப்பட்டான். ஆனால், அவன் ஒரு சிறுவன். பிற்காலத்தில் ஆபிரிக்கா நாட்டிற்குப் போய் கிறிஸ்து மார்க்கத்தை ஸ்தாபிக்க உழைத்த ராபர்ட் மொபார்ட் என்னும் சிறந்த பக்தரே அந்தச் சிறுவன் ராபர்ட் மொபார்ட் இங்கிலாந்து தேசத்திற்குச் சென்றிருந்தபோது, வாலிபனான மாணுக்கனொருவன் அவர் செய்த பிரசங்கத்தைக் கேட்டு, ஆபிரிக்கா நாட்டிற்கு மிஷ்னெரியாகச் சென்றான். அந்த வாலிபன் டேவிட் விவின்ஸ்டன் எனும் உலகம் புகழும்பக்தன்.

டேவிட் விவின்ஸ்டனுடைய மிஷ்னெரி வாழ்க்கை வரலாற்றை மக்களே எனும் பையன் வாசித்து அதன் பயனாக அவன் ஆபிரிக்காவிலுள்ள யுகாந்தா நாட்டிற்குக் கவிசேஷத்தைக் கொண்டு சென்றான்.

தாழ்ந்த சிந்தையணிந்த ஸ்காட்லாந்து தேசத்துப் பிரசங்கியாரொருவர், ஒரு தினம், சில சிறுவர்களுக்குச் கவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்தார். அந்தப் பிரசங்கத்தைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த சிறுவர்களிலொருவன் விட்டுக்குப் போகும்போது ஒரு ஓடையினைக் குழங்காற்படியிட்டு "ஆண்டவரே, நீர் ஏற்றுக்கொள்வீரானால், நான் என்னைச் கவிசேஷ ஊழியத்திற்குத் தத்தம் செய்கிறேன்" என்று செபித்தான். நியூனியா தேசத்துக்குப் போய், இருபத்தைந்து வருஷங்களாக மிஷ்னெரி ஊழியஞ் செய்து புகழ் பெற்ற ஜேம்ஸ்காமர்ஸ் எனும் பெரியாரே அந்தச் சிறுவன்.

சிறுவர்களே? நீங்களும் பிற்காலத்தில் சிறந்த காரியங்களைச் செய்வதற்கு வல்லவர்களாவீர்கள். ஆகவே, இப்பொழுது உங்களை இயேசுவுக்கு ஒப்புகொடுங்கள் மேற்கூறப்பட்ட சிறுவர்களை ஆசீர்வதித்தவண்ணம் உங்கள் ஒவ்வொருவரையும் கெடவுள் ஆகவாதிப்பார்.

குழந்தைகளின் மனச்சாட்சிக்குப் பயிற்சி

(2-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

என்ன செய்வது? தன்னிலையை மாற்றிக்கொள்ளத் தேடுகிறது. எல்லோரும் மறுபடியும் தன்னுடன் மிகச்சரியானதாக வேண்டுமானால், தான் செய்ததைத் திரும்பச் செய்தல் கூடாது என்ற உணர்வாகிறது. இந்நேரத்தில்தான் பெற்றோராகிய நீங்கள் குழந்தையின் வாழ்க்கையில் முக்கிய கட்டத்தில் இடம் பெறுகிறீர்கள். குழந்தைக்குத் தெய்வமாகக் காட்சியளிக்கிறீர்கள். உங்களிடம்தான் அவர்கள் சமாதானம் அடைய ஒடி வருகின்றனர். குழந்தை கெடவுள்பால் செல்வ நீங்கள்தான் வழிகாட்டி - நன்மையைச் செய்யத் துணையாயிருப்பதும் நீங்கள்தான்.

(தொடரும்)

The Morning Star

17th October, 1975

A polluted Psychosphere?

The new scheme of admissions to the University, announced by Mr. Pieter Keuneman who chaired the Committee appointed by the government to examine specifically the representations made by many educationists and parents about the injustice perpetrated on pure academic merit in our schools by the District Quota Scheme and the media-wise standardisation, has had predictable repercussions. We are, however, happy to note one fact which the Keuneman Report has corroborated. In many cases the term 'rural students' who were claimed to be beneficiaries of the District Quota Scheme were those "from affluent families who had their primary education in relatively less developed districts but their secondary education in developed districts." (The Italics are ours.) The most educationally underprivileged districts, according to the Report, have received only marginal benefits.

The Daily News of October 10, in a front page headline said, "Government Decides — University entry mainly on merit." We thought that the government has finally accepted the Keuneman Report and not only solved once and for all a nagging problem, but also acted nobly on an issue which has had a freezing effect on the ideals and aspirations of the youth of this country for a protracted period. But reading through the news, we find that the government has actually taken a decision to revive the media-wise standardisation which in effect amends the first recommendation of the Keuneman Report that 70 per cent should be admitted on merit alone. The two essential recommendations of the Report have not been accepted.

We are again where we were. If the Keuneman Report is not implemented this year, Colombo will presumably, on the basis of last year admissions, lose 29 places in the Medical Faculty (i.e. Instead of 119, Colombo will have only 90) and 45 places in the Engineering Faculty. Jaffna will lose 16 places in Medicine and 30 places in Engineering. All these places which are meant for the cream of our student population will go to those whose academic attainments have been relatively poor but, who, *population-wise* have found places in the highest seat of learning in the land — an incongruity on which the Keuneman Report has the following acid comment:—

"Since the district quota system tended to be guided by the total population of a district rather than the candidate population, this had resulted in certain districts receiving quotas higher than the number of eligible candidates from that district." (The Italics are ours.)

Two Associations in the country have made strong protests to the Prime Minister against the implementation of the Keuneman Report. Mr. V. W. Kularatne, who headed the Commission on "University Ragging" and who issued a Report which goes down to university annals as a document which has had a healthy impact on university life in this country, is the Treasurer and Legal Adviser of one of these associations. Those who made the protests have stated clearly that their representations have not been directed against the government or any particular community. What they allege is injustice to the rural areas and the perpetuation of a class pattern in higher education. We would earnestly entreat these associations which have protested against the Keuneman Report to consider in their calmer moments what exactly the term "rural areas" connotes in our present educational context and what the expression "class pattern" stands for. Some of these terms, we are afraid, have been bandied about merely to rouse public opinion in rural areas against admission of talent into the University. There are many good schools now in areas considered 'under-developed' and there are many schools with poor facilities in areas considered "developed". In this context, the terms "class pattern" and "rural areas" need honest and faithful re-appraisal. In the meantime the Prelates have written to the Prime Minister that University admissions in Sri Lanka should be solely on "a Sinhalese population-wise" basis, to correct the "historical injustice" done to the majority community.

What the Government would decide is yet uncertain. In a pamphlet entitled "Sarvodaya Shramadana Movement", published by the Lanka Jatika Sarvodaya Sangamaya of Moratuwa, (a copy of which was recently sent to us by the editor Mr. A. T. Ariyaratne), we find the following thought, which in our view, is very relevant in the context of contemporary developments in our national life:—

"We have polluted our biosphere: we have polluted our atmosphere and we have also polluted our psychosphere. Everytime we release a thought-energy, this thought energy is generally impregnated, with so much of hate, greed, anguish, ignorance with the result there is an envelope of psychic energy in our "thinking sphere" which influences our thoughts. The result is that when someone says, 'I want to do this good thing for humanity,' there will be thousands who will say, 'No, don't do it, you can't do it.' This is due to the bad influence psychosphere has, on our thinking."

35, Guildford Crescent,
Colombo 7.

My dear Minister,

Standardisation

I hasten to write to you to say that the Sectoral Committee should be congratulated on its Report doing away with Media-wise Standardisation and recommending admission to the University, 70% on merit and 30% on the district quota basis. I know this is in the national interest and the result of mature consideration of "expert" opinion tendered to the Committee from all sides.

As you may know, I have never in my life taken a sectarian view in politics and have as a lifelong radical, made every effort to bring communal harmony in the country. I have however observed a vociferous minority coming out at crucial moments and staging an opposition to the well-directed national measures taken by leaders who are also statesmen. The Bandaranaike-Chelvanayakam Pact was wrecked by such an opposition. You will find this type of opposition again raising its head, and I fully trust that the United Front Government will show bold and statesmanlike leadership at this juncture. In my opinion, no other Government will be able to solve this question. This may well be a last chance.

As several others too have said, the Sinhala-Tamil problem is moving fast to a climax. I have been to the Northern and Eastern Provinces a number of times recently, and am well aware of the feeling of frustration among the Tamil youth and the growing discontent of the people with the Government over discriminatory treatment and violation of basic human rights. One will observe bitterness and anger writ large on the face of the people. You cannot close your eyes to it. Are you going to sow the seeds of everlasting conflict that has plagued Ireland and is tearing Cyprus into two? Why not take a leaf from Canada or Belgium?

I am a well-wisher of the Government. You will note this from the cable (copy enclosed) that I sent to Mr. Chelvanayakam from London in 1965 pleading with him to work together with the SLFP in forming a new Government. I would beg of you to stand fast to the position you have taken in order to build a united Sri Lanka. You are well placed to take a detached view, and all men of goodwill, whatever be their language, have every confidence in you and the Prime Minister.

As far as I can see the LSSP will not oppose your proposal, nor will the UNP. In implementing your Report, the Government will be making a signal gesture that is bound to bring a heartening response from a larger mass of patriotic Tamils who are

Copy of Cable sent to
Mr. S. J. V. Chelvanayakam
by Mr. James T. Rutnam
from London in March 1965

Chelvanayakam,
President,
Federal Party,
16, Alfred House Garden,
Colombo 3.

In view of vital importance of the matter for all Ceylonese, beg your kind indulgence for intervening. Humbly suggest that you and your Executive Committee immediately consider dangerous implications of committing the entire Tamil community of which you are undoubted leader to supporting avowed and notorious reactionaries such as firstly, United National Party, whose recently published programme of National Policy repudiates even the grant of Regional Councils which is the irreducible minimum demand of Tamils and which Party more than any others was responsible for sabotaging the Chelvanayakam-Bandaranaike Pact and for the acrimonious and unpatriotic communal turn to last General Election by which all Sinhalese parties vied with one another in claiming to be greater opponents of legitimate Tamil demands and where all socialist parties suffered a severe set-back because of their alleged pro Tamil leanings. Secondly, the Mahajana Eksath Peramuna, whose erratic leader Philip Gunawardene has metamorphosed from a communist to a communalist and who is determined to force the Tamils to subjection vide Hansard. Thirdly, the Jatika Vimukthi Peramuna of Konar Rajaratna and his wife who maintain an insane and worse than Hitler racist hate against all Tamils who bear no Sinhalese names. Fourthly, such dangerous rabblers and unbuddhist Buddhists as the discredited R. G. Senanayaka and the misguided Mettananda in the protest against the takeover of Lake House, the sworn enemy of all progressive movements and who ingratly humiliated and insulted such noble and honoured Tamil and Ceylonese national patriots as Arunachalam and Ramanathan. Beg that Federal Party abstains from bogus Lake House Campaign for Press Freedom and not march with such proved reactionaries as the U.N.P., M. E. P., J. V. P., Rajaratnas, Mettanandas and R. G. Senanayakas and stultify the entire Tamil community. No decent Tamil can ever be in the same camp as that notorious opportunist and Tamilophobe Rajaratna.

James Thevathasan Rutnam
London,
22nd March, 1965.

presently standing at the cross-roads.

Yours sincerely,
James T. Rutnam

Hon. Pieter Keuneman,
Chairman, Sectoral Committee,
National Planning Council,
Colombo.
7th October, 1975.